Eit lukka vindauge

Vaktmeisteren gjekk sakte opp dei gamle trappetrinna pesande mens han tørka sveitten av panna si, han hadde ikkje dei same kreftene som for 20 år sidan. Tre gonger banka han på før han opna døra. Han ville vere sikker på at dei høyrte ham før han gjekk inn i rommet. Vaktmeisteren hadde ein rutine der han kvar månad besøkte alle romma i blokken. Det var fleire rom der det budde menneske, men dei fleste romma var tomme. Mesteparten av livet til vaktmeisteren brukte han aleine. Han var ikkje glad i å snakke med andre menneske og likte seg best for seg sjølv. Kvar gong han skulle sjå viss det var noko å reparere i dei ulike romma ønska han å vere aleine. Kanskje du kan skildre nokre fleire av desse rutinane og såleis vise einsemda i staden for å fortelje om den? Hald fram med skildringa du startar med i dette avsnittet.

Det var ikkje mykje som skjedde i den gamle blokka, men nokon gonger skjedde det at vaktmeisteren måtte ut å reparere ein dør eller eit øydelagt vindauge. Vaktmeisteren var klumsete, og å reparere eit noko var ikkje så lett for ham. Det kunne ta fleire dagar å gjere det, og vaktmeisteren tok sin tid, men han ga aldri opp. Aldri hadde vaktmeisteren gitt opp på noko, enten det var eit øydelagt vindauge eller eit kryssord i ein avis. Vaktmeisteren brukte like vel lang tid på å reparere. Til slutt flytta folk, folk ble lei, folk orka ikkje å vente meir, folk ville ikkje bu der lenger. Det var ikkje mange igjen til slutt. Vaktmeisteren visste ikkje kva han hadde gjort, for han heldt seg for seg sjølv. Dette er fint, Erlend! Kanskje du kan vise korleis han er klumsete? Her blir det ein del attforteljing utan så mykje skildring.

Færre problem oppstod og vaktmeisteren fekk mindre ting å gjere, men da det ein gong var nokon som flytta, etter<mark>låte</mark> dei eit rotete rom. Rommet hadde ikkje vore vasket på fleire år og var veldig rotete. Dette var likevel ikkje det som plaga vaktmeisteren mest, men ein einsleg lyspære i midten av rommet. Lyspæra klamra seg til taket som om det var ein katt i eit tre, redd for å falle ned. Han klarte ikkje å skru den på. Korleis kan ei lyspære klamre seg til taket? Dette forstår eg ikkje heilt.

Fleire timer gjekk, og vaktmeisteren starta å bli frustrert, han forstod ikkje kva han hadde gjere feil, men klarte ikkje å reparere lyspæra. Etterkvart hadde han prøve alt, men ingenting han kom på fungerte. Han tenke den var for gammal til å reparere, at det kanskje var lurare å kjøpe ein ny, men han hadde ikkje lyst til å gi opp. Han ga aldri opp, til tross for at å reparere denne lyspæra var noko han ikkje hadde støtte borti før.

Kommentert [TKN1]: *sitt.

Kommentert [TKN2]: Varier: hende

Kommentert [TKN3]: Ein kan vel ikkje reparere ei lyspære?

Etter fleire dagar hadde gått, var lyspæra på same stad den alltid hadde vore, i midten av det tomme rommet. Den var ikkje stor, men den kunne ha lyst opp heile rommet viss den berre fungerte. For vaktmeisteren var dette viktig, han hadde ikkje gjort noko anna sidan han fant problemet, og folk i blokka lurte på kva som hadde skjedd med ham. Ikkje hadde han gjort sine månadlege rutinar eller sett om alt anna i blokka var i orden. Han tenkte ikkje på det. Han hadde ikkje tid. Her skildrar du fint, sjølv om gjenfortel ein del her og.

Frustrasjonen hadde bygd seg opp i 50-åringen, og han gjekk rundt i bygningen da han la merke til noko. Ein edderkopp som klatra ned på sikringsskapet blokka har. Dyr eller insekt var noko vaktmeisteren ikkje brydde seg så mykje om, han <mark>låt</mark> dei gjere sitt. Da vaktmeisteren flytta seg nærmare, stoppa edderkoppen opp for å ikkje bli sett. Vaktmeisteren gjekk nærmare for å sjå på denne edderkoppen da han oppdaga det tynne laget med støv på sikringsskapet, det var ikkje veldig mykje, men det var nok til at han gjekk bort for å børste det bort. Han bestemte seg for å opne det gamle skapet, og såg ein spak som var avslått.

Brytaren gjekk på i det tomme rommet, lyspæra lyste sterkt, men det var ingenting å lyse for. Få minutt etter hadde vaktmeisteren allereie begynt med andre problem i blokka, som om han allereie hadde gløymt alt om lyspæra. Det var ikkje viktig for ham lenger, han hadde løyst eit problem, men rett etterpå var han i gang igjen som om ingenting hadde skjedd. Fleire problem hadde kome etter lyspæra. Men han ga aldri opp. Folka i blokken snakka saman om han, «Han er så annleis, synd det ikkje var noko han kunne gjere med tilstanden sin, han var visst født sånn.»

Du må slå opp verba du nyttar og vite korleis du skal bøye dei i preteritum. Du må også sørge for at substantiva har rett kjønn. Her er det mange feil!

Den ytre ramma i novella di er litt uklar, og dette gjer at du ikkje får ei tydeleg spenningskurve. Konflikten kunne du ha arbeidd meir med her; kva problem kunne vaktmeisteren ha støtt på? Eg saknar også fleire skildringar og «show, don't tell». Her gjenfortel du det meste av handlinga utan å skildre. Korleis såg det ut då han fikla med dette problemet? Bygger sveitten seg opp i nakken hans? Kjenner han presset mtp dei andre oppgåvene han forskyver? Kvifor er han så oppsett på å ordne denne vesle saken?

Kommentert [TKN4]: Dette gir ikkje god meining

Kommentert [TKN5]: Er dette ein naturleg kommentar til vaktmeisteren sin oppførsel?

	Fremragende	Kompetent	Under utvikling	På begynnerstadiet
Tittel	Tittelen er original,	Tittelen er relatert til fortellingen og dens tema	Fortellingen har en tittel, men denne er ikke klart relatert til fortellingen eller dens tema	Ingen tittel
Komposisjon	Novellen er meget godt organisert. Handlingen følger en spenningskurve med fengende innledning, konflikt, vendepunkt, avslutning og en interessant slutt. Fortellingen synes original, interessant og spennende.	etter et plot. Handlingen følger en	følge. Handlingen følger en slags spenningskurve, men organiseringen er ikke gjennomført.	ldeer og scener synes å være tilfeldig tilrettelagt. Innledningen gir ikke inntrykk av å være et forsøk på å vekke leserens interesse. Handlingen følger heller ikke en spenningskurve
	Presise adjektiv blir brukt til å beskrive begivenheter i fortellingen. De viktigste situasjonene blir dvelt mest ved.	Mange adjektiv blir brukt til å beskrive begivenheter i fortellingen, men ordvalget – og beskrivelsen av hendelsene – gjør ikke fortellingen like interessant og spennende som den kunne ha vært.	Ulike adjektiv blir brukt til å beskrive begivenheter, men ordvalget gjør ikke fortellingen like interessant og spennende som den kunne ha vært.	adjektivene som blir brukt. Fortellingen virker
	Novellen har originale beskrivelser, og lite bruk av stivnede uttrykk.	Novellen har noen originale skildringer, men her er også en del klisjeer og stivnede uttrykk.	Novellen har få originale skildringer, og her er mange klisjeer og stivnede uttrykk.	Novellen har ingen originale skildringer, og her er mange klisjeer og stivnede uttrykk.
	Historien inneholder mange kreative detaljer og/eller beskrivelser som bidrar til leserglede.	Historien inneholder noen kreative detaljer og/eller beskrivelser som bidrar til leserglede.	Historien inneholder et par kreative detaljer og/eller beskrivelser.	Det er få tegn til kreativitet i historien.
Show don't tell		for mye», og her	Det blir «fortalt for mye», og her kunne med fordel blitt brukt «show don't tell»	Det blir «fortalt for mye», og her kunne med fordel blitt brukt «show don't tell»
Grammatikk og rettskriving	Teksten har så å si ingen grammatikk- eller skrivefeil	Teksten har noen få grammatikk- eller skrivefeil.		Teksten har mange grammatikk- og skrivefeil.
		Setningsoppbygginge n er noe variert	De fleste setningene høres naturlige ut når man leser	Setningene er vanskelige å lese fordi de

			dem høyt, men flere er	er uklare eller
			uklare og vanskelige å	gjentakende,
			forstå.	[
Fortellemåte				
	Teksten viser	Teksten viser	Teksten viser noe	Teksten viser liten
og synsvinker			bevissthet med tanke på	bevissthet med tanke på
		på ulike fortellemåter	ulike fortellemåter (referat,	ulike fortellemåter
		(referat, scene,	scene, skildring,	(referat, scene, skildring,
	, ,	skildring,	replikkveksling,kronologi,	replikkveksling,kronologi,
	replikkveksling,	O 7	retrospeksjon, frampek,	retrospeksjon, frampek,
		ogi, retrospeksjon,	gjentakelser osv.)	gjentakelser osv.)
	retrospeksjon, frampek,			gjornanologi cov.)
		osv.), men de er ikke		
	,	brukt på en måte som		
		hever novellens		
		kvalitet.		
	Fortellerposisjon og		Fortellerposisjon og	Fortellerposisjon og
	synsvinkel er brukt	Fortellerposisjon og	synsvinkel er stort sett	synsvinkel virker noe
	gjennomført.	synsvinkel er stort	brukt gjennomført.	tilfeldig.
	<u></u>	sett brukt	,	
		gjennomført.		
Tema og	Novellen har et tema	Novellen har et tema	Novellen har til en viss	Novellen formidler i liten
•	og et budskap, og	og et budskap, og	grad tema og et budskap,	grad et tema og et
	teksten innbyr til	teksten innbyr til en	men teksten innbyr i liten	budskap.
	ettertanke og ulike	viss grad til ettertanke	grad til ettertanke og/eller	Teksten innbyr ikke til
	tolkninger hos leseren.	eller ulike tolkninger	ulike tolkninger hos	tolkning og ettertanke
	-	hos leseren	<mark>leseren</mark>	hos leseren.
Lengde	Fortellingen er akkurat	Fortellingen er litt for	Fortellingen er for kort eller	Fortellingen er alt for kort
		kort, eller litt for lang	for lang	eller for lang
	på hva som skal	,	[
	kommuniseres			